

Plan wynikowy

Przedmiot: **Religia**

Klasa III liceum ogólnokształcącego klasa III i IV technikum „Szukam nadziei”

Program – **AZ-5-01/18**

W zaproponowanym rocznym planie wynikowym określono wymagania. Stanowią one kryterium do wystawienia oceny od dopuszczającej do celującej. Roczny plan wynikowy i rozkład materiału uwzględnia tematy zawarte w podręczniku ucznia.

Rozdział	Liczba godzin	Temat w podręczniku	Treści nauczania wynikające z podstawy programowej	Wymagania		Propozycje metod nauczania
				Podstawowe	Ponadpodstawowe	
				Uczeń:		
I. Umiejętność dawania odpowiedzi	1.	1. Sztuka słuchania	→ Bóg daje się poznać (A.2). → Bóg mówi do mnie (A.2). → Obecność Boga w liturgii Kościoła (B.1).	→ wyjaśnia obecność Boga w Jego słowie i potrzebę czytania Pisma Świętego (A.2.a); → tłumaczy, że Bóg jest obecny w liturgii (B.1.a); → objaśnia konieczność częstego spotykania się z Bogiem w liturgii (B.1.b);	→ definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1);	→ praca w grupie → dyskusja prowadzona
	1.	2. Kiedy nie słyszeć Boga	→ Objawienie Boga ludziom w dziełach i w słowie (A.5) → Tajemnica pozornej niemocy Boga (A.7)	→ wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie (w Piśmie Świętym) (A.5.1) → wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1) → omawia zasady i uzasadnia wartość indywidualnej lektury Pisma Świętego (A.10.7)	→ uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże (A.10.3) → definiuje transcendencję i immanencję Boga wobec świata (A.7.2);	→ praca w grupie → kapsuła czasu → rybi szkielet → recepta → słowa kluczowe → tocząca się opowieść
	1.	3. Słuchanie Boga w objawieniu i we własnym sercu	→ Objawienie Boga ludziom w dziełach i w słowie (A.5) → Interpretacja depozytu wiary – Urząd Nauczycielski Kościoła (A.4)	→ wyjaśnia pojęcia: objawienie (A.10.1) → uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże	→ wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1) → uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu	→ praca w grupie, → z podręcznikiem, → skojarzenia → rozmowa kierowana → powiązania,

			→ Obowiązywalność prawa naturalnego i objawionego (A.26).	oraz nauczanie Kościoła (A.10.3)	prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3)	→ metaplan, → 10 słów - znaki, → burza pytań
1.	4. Wolność jako odpowiedź (prawda i dobro)	→ • Wolność jako dążenie do prawdy i dobra (C.2).	→ wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2); → podejmuje trud samowychowania, podporządkowując się prawdzie, kierując się dobrem w znaczeniu chrześcijańskim (C.2.b)	→ podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5); → uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3) → podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5)	→ praca w grupie, → z podręcznikiem, → rozmowa kierowana, → niedokończone zdania, → połów wartościowych słów, → artykuł prasowy, → plakat	
1.	5. Sumienie jako przestrzeń wolności	→ Obowiązywalność prawa naturalnego i objawionego (A.26).	→ podaje pojęcie sumienia zgodnie z KKK (C.5.1); → wymienia rodzaje sumienia (C.5.2); → uzasadnia potrzebę formacji sumienia (C.5.3); → wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (C.5.4); → wie, że prawo naturalne i objawione to wyraz miłości Boga do człowieka (A.26.b)	→ rozwija w sobie postawę wiary i zaufania Bogu (A.7.a); → zna zasady właściwego korzystania z daru wolności (C.2.c);	→ praca w grupie, → z podręcznikiem, → rozmowa kierowana, → niedokończone zdania, → labirynt decyzji, → giełda definicji, → piramida priorytetów, → szczepionka.	
1.	6. Jak kształtować zdolność dawania właściwej odpowiedzi?	→ Zasady formacji sumienia (C.5). → Kryteria oceny moralnej czynów ludzkich (przedmiot, cel, okoliczności) (C.3)	→ uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C.3.1); → uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3);	→ jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h); → troszczy się o wrażliwe sumienie poprzez słuchanie słowa Bożego (C.4.b).	→ praca w grupie, → z podręcznikiem, → rozmowa kierowana, → list, → antytemat, → kolaż, → parafraza.	
1.	7. Po czym poznać, że to, co robimy, jest dobre?	→ Zasady formacji sumienia (C.5).	→ charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2) → wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (C.5.4)	→ wskazuje i opisuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych (C.3.4); → uzasadnia, że w formacji sumienia konieczne jest pogłębianie więzi z Chrystusem (C.5.b)	→ praca w grupie, → podręcznik, → rozmowa kierowana, → forma wykładu, → gadająca ściana, → mówiące kartki, → recepta, → opowiadanie na podstawie kluczowych pytań.	

	1.	8. Grzech jako niewłaściwa odpowiedź	→ Pojęcie grzechu. (C.7).	→ opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2)	→ wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.2, C.1.2);	→ dialog, → analiza Pisma św, → dyskusja, → praca w grupach z tekstem.
	1.	9. Grzech grzechowi nierówny	→ Teologiczne rozróżnienie grzechów (C.7).	→ definiuje pojęcie grzechu (C.7.1); → przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4)	→ różnicuje grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1) → wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3)	→ burza mózgów, → analiza tekstu, → praca w grupie
	1.	10. Grzech przeciwko Duchowi Świętemu	→ Grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8).	→ • wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8.1).	→ definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1) → wyjaśnia, dlaczego trzeba być posłusznym natchnieniom Ducha Świętego (C.8.c)	→ praca z podręcznikiem, → praca z katechizmem i Pismem Św
II. Nikt nie jest samotną wyspą	1.	11. Szczęścia nie osiąga się w samotności	→ Boskie pochodzenie pragnienia szczęścia. (C.1)	→ wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10).	→ wie, jak dążyć do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją (C.1.b); → odróżnia postawy materialistyczno-konsumpcyjne (C.1.c);	→ rozmowa kierowana, → analiza tekstu, → list, → praca w grupach (parach).
	1.	12. Bóg nie jest samotny	→ Chrześcijańska wizja szczęścia (C.1)	→ definiuje i opisuje uczucia ludzkie (C.4.1); → uzasadnia związek dążenia do szczęścia z prawdą i posłuszeństwem Bogu (C.1.2);	→ opisuje walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g)	→ rozmowa kierowana, → analiza tekstu, → praca w grupach, → praca z Pismem Świętym, → analiza obrazu
	1.	13. Jak budować dobre relacje?	→ Boskie pochodzenie pragnienia szczęścia. Chrześcijańska wizja szczęścia (C.1)	→ wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5) → wyjaśnia, kiedy uczucia nabierają wartości moralnej (C.4.2)	→ przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) → wie, jak pielęgnować relacje w rodzinie, grupie szkolnej i koleżeńskiej (E.13.b)	→ rozmowa kierowana, → formularz z możliwością wyboru, → praca w grupie, → praca w parach, → praca indywidualna, → praca z tekstem

	1.	14. Kiedy pragnienie szczęścia nas niszczy	→ • Boskie pochodzenie pragnienia szczęścia. Chrześcijańska wizja szczęścia (C.1)	→ wskazuje we współczesnej kulturze zafałszowane wizje szczęścia (materialistyczny konsumpcjonizm, hedonizm) (C.1.3);	→ przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) → wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.2.3)	→ rozmowa kierowana, → analiza tekstu, → praca w grupach, → praca z Pismem Świętym.
	1.	15. Co buduje nas samych i nasze otoczenie? 	→ Cnoty boskie i kardynalne (C.6).	→ wyjaśnia, czym są cnoty, i wymienia je (C.6.1) → hierarchizuje cnoty (C.6.3); → wskazuje praktyczne możliwości nabywania cnót (C.6.3);	→ analizuje związki pomiędzy cnotami boskimi a kardynalnymi (C.6.2);	→ rozmowa kierowana, → analiza tekstu, → praca z tekstem biblijnym, → praca w grupach, parach.
	1.	16. Chrześcijanin jako obywatel	→ Władza w kontekście orędzia Ewangelii (C.13).	→ interpretuje stosunek Jezusa do władzy (C.13.5); → omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6)	→ omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej (C.13.4);	→ rozmowa kierowana, → analiza tekstu, → praca w grupach, → praca z Pismem Świętym.
	1.	17. Jedni drugich brzemiona noście	→ • Zasada solidarności i pomocniczości (E.12).	→ definiuje zasadę pomocniczości (E.12.3); → definiuje zasadę solidarności (E.12.3); → omawia obowiązki chrześcijanina wobec drugiego człowieka (C.13.6);	→ wymienia skutki braku poszanowania dobra wspólnego w życiu społecznym (E.12.4). → omawia obowiązki chrześcijanina wobec przełożonych (C.13.4)	→ rozmowa kierowana, → metoda projektu
	1.	18. Równi w godności	→ Człowiek stworzony jako mężczyzna i kobieta (A.11) → Sprawiedliwość i solidarność społeczna (C.16).	→ omawia konsekwencje stworzenia człowieka mężczyzną i kobietą (A.11.3); → uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4); → przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7); → wskazuje różnice prowadzące do integralności płciowej (C.15.5);	→ wskazuje związek między seksualnością a godnością ludzką (C.15.4) → wymienia sposoby poszanowania życia i godności człowieka (C.14.4)	→ rozmowa kierowana, → praca z tekstem, → praca w grupach, → diagram wektorowy, → praca z podręcznikiem.
	1.	19. Ewangeliczna emancypacja	→ Człowiek stworzony jako mężczyzna i kobieta (A.11) → Pojęcie dobra wspólnego. (E.12).	→ charakteryzuje naukę społeczną Pana Jezusa (C.16.1); → wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna (C.16.2);	→ wymienia sposoby poszanowania życia i godności człowieka (zdrowie, badania naukowe,	→ rozmowa kierowana, → analiza tekstu, → praca w parach

					in vitro, integralność cielesna) (C.14.4)	
	1.	20. Polityka jako troska o dobro wspólne	→ Pojęcie dobra wspólnego. (E.12).	→ wyjaśnia, czym jest dobro wspólne (E.12.1); → wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna (C.16.2); → wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niesie szowinizm, ksenofobia, antysemityzm, rasizm, kosmopolityzm (E.7.5)	→ wymienia skutki braku poszanowania dobra wspólnego w życiu społecznym (E.12.4). → zna zasady troski o dobro wspólne (C.16.f) → wie, jak szanować i pomnażać dobro wspólne (E.12.a)	→ rozmowa kierowana, → analiza tekstu, → test luk, → test zdań niedokończonych, → praca w grupach
III. Mój Kościół	1.	21. Czym jest Kościół?	→ Kościół zrodzony w sercu Ojca. (A.20). → Misterium Kościoła (A.20).	→ definiuje, czym jest Kościół (A.20.1); → poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednoczesne pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1);	→ charakteryzuje poszczególne etapy przygotowania i istnienia kościoła(A.20.2); → tłumaczy, że Bóg jest wiarygodny i spełnia swoje obietnice (A.19.b); → wyjaśnia, wartość Kościoła i to, że trzeba być za niego wdzięcznym (A.20.a);	→ pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca w grupach, → praca indywidualna, → praca z podręcznikiem.
	1.	22. Jezus Chrystus obecny w swoim Kościele	→ Jezus Chrystus obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele (A.18).	→ poprawnie wyjaśnia znaczenie wstąpienia Jezusa do nieba i Jego jednoczesne pozostanie ze swoim Kościołem (A.18.1);	→ charakteryzuje poszczególne etapy przygotowania i istnienia Kościoła (zapowiedziany, przygotowany, ustanowiony, ukazany i wypełniony) (A.20.2);	→ pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca w grupach, → słoneczko, → praca indywidualna, → praca z podręcznikiem
	1.	23. Kościół prowadzony przez Ducha Świętego	→ Obecność Ducha Świętego w historii zbawienia (A.19). → Działanie Ducha Świętego w Kościele (A.19).	→ rozpoznaje w tekstach biblijnych działanie Ducha Świętego (A.19.2);	→ rozpoznaje w historii Kościoła działanie Ducha Świętego (A.19.2); • → rozpoznaje w znakach czasu działanie Ducha Świętego (A.19.2);	→ objaśnianie, → praca z tekstem, → praca z utworem muzycznym
	1.	24. Kościół jako lud Boży	→ • Misterium Kościoła (A.20) → • Cechy ludu Bożego (A.21).	→ wylicza cechy ludu Bożego (kapłański, prorocki i królewski) (A.21.1); → omawia cechy ludu Bożego (kapłański, prorocki i królewski) (A.21.1);	→ rozumie potrzebę włączenia się w realizację kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Kościoła (A.21.a);	→ pogadanka, → wykład, → praca z tekstem biblijnym, → praca z podręcznikiem.

	1.	25. Kościół hierarchiczny	→ Odpowiedzialność papieża, biskupów, prezbiterów, świeckich i osób konsekrowanych (A.22).	→ opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7); → wyjaśnia specyfikę różnorodnych zadań w Kościele (A.22.2); → wyjaśnia specyfikę różnorodnych funkcji w Kościele (A.22.2);	→ podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja) (E.2.9) → wyjaśnia odpowiedzialność wynikającą z różnych funkcji i zadań w Kościele (A.22.2); → opisuje postawę szacunku dla osób pełniących urzędy i funkcje w Kościele (A.22.c);	→ praca z obrazem, → mini-wykład, → pogadanka.
	1.	26. Każdy ma swoje miejsce w Kościele	→ Odpowiedzialność papieża, biskupów, prezbiterów, świeckich i osób konsekrowanych (A.22).	→ wyjaśnia pojęcia: papież, biskup, prezbiter, życie konsekrowane (E.2.8); → wyjaśnia specyfikę różnorodnych zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2);	→ wyjaśnia odpowiedzialność wynikającą z różnych funkcji i zadań w Kościele (A.22.2); → opisuje postawę szacunku dla osób pełniących urzędy i funkcje w Kościele (A.22.c);	→ pogadanka, → mini-wykład, → praca z podręcznikiem, → świadectwo
	1.	27. Zobowiązania wobec Kościoła (przykazania kościelne)	→ Przykazania kościelne (A.27).	→ wylicza przykazania kościelne (A.27.1); → omawia przykazania kościelne (A.27.1);	→ uzasadnia wartość przykazań kościelnych dla wspólnoty (A.27.2); → podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12)	→ mini-wykład, → pogadanka, → praca z podręcznikiem.
	1.	28. Piękno Kościoła (liturgia)	→ Celebransi liturgii Kościoła. Sposób celebracji liturgii Kościoła (B.2). → Czas celebracji liturgii Kościoła. (B.2). → Miejsce celebracji liturgii Kościoła (B.2).•	→ wyjaśnia, kto i jak celebkuje liturgię (B.2.1); → wyjaśnia, kiedy i gdzie jest celebrowana liturgia (B.2.1);	→ argumentuje uczestnictwo w liturgii jako pogłębianie osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2)	→ ankieta, → pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca indywidualna, → praca z podręcznikiem
	1.	29. Jedność w różnorodności (obrządk)	→ Tradycje liturgiczne (obrządk) (B.2)	→ wymienia obecnie używane w Kościele tradycje liturgiczne (B.2.2); → wymienia najważniejsze uroczystości i święta kościelne (B.3.2);	→ charakteryzuje poszczególne obrządki (B.2.3);	→ pogadanka, → praca z podręcznikiem, → analiza przypadku

	1.	30. Eucharystia – szczyt i źródło życia Kościoła	→ Eucharystia zaproszeniem do osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem (B.4). → • Eucharystia jako źródło miłości chrześcijańskiej (B.4).	→ wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4);	→ argumentuje uczestnictwo w liturgii Eucharystii jako pogłębianie osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2) → interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4)	→ pogadanka, → praca z podręcznikiem, → analiza przypadku
	1.	31. Grzech i słabość w Kościele	→ Grzech zagrożeniem człowieka i przeszkodą w budowaniu przyjaźni z Jezusem (A.3) → Grzechy wobec siebie, innych osób i wspólnoty (B.10)	→ uzasadnia negatywne konsekwencje grzechów wobec Boga, siebie i bliźnich (F.1.5); → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa (B.8.2)	→ wymienia i charakteryzuje sakrament pokuty oraz przedstawia jego teologię (B.6.1); → okazuje zaufanie do przebaczonego Chrystusa, jest przekonany o roli sakramentu pokuty w pokonywaniu własnych słabości (B.10.g);	→ pogadanka, → praca z tekstem biblijnym → praca z podręcznikiem
IV. Kto jest moim bliźnim?	1.	32. Wdzięczność wobec rodziców	→ IV przykazanie Boże i jego konsekwencje (C.13): - o obowiązki chrześcijanina wobec rodziców. (C.13)	→ wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców oraz rodziców wobec dzieci, wiążąc je z czią, jaka należy się samemu Bogu (C.13.3, E.13.1)	→ definiuje pojęcia: miłość, wdzięczność i szacunek w kontekście IV przykazania (C.13.1); → opisuje postawę szacunku wobec rodziców (C.13.a) → wyjaśnia potrzebę modlitwy za rodziców (C.13.b)	→ tworzenie drzewa genealogicznego, → burza mózgów, → rachunek sumienia, → wykład, → praca z tekstem
	1.	33. Szacunek dla starszych i przełożonych	→ IV przykazanie Boże i jego konsekwencje (C.13): - o obowiązki chrześcijanina wobec przełożonych i państwa. (C.13)	→ wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec opiekunów i przełożonych (C.5.1); (C.13.3, E.13.1) → wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6);	→ opisuje postawę szacunku wobec opiekunów (C.13.a) → wyjaśnia potrzebę modlitwy za opiekunów (C.13.b)	→ notka informacyjna, → luźna pogadanka, → wykład, → rozmowa kierowana, → praca indywidualna.
	1.	34. Życie człowieka jest święte	→ V przykazanie Boże i jego konsekwencje (C.14): → – poszanowanie godności i życia człowieka; → grzechy przeciwko życiu	→ uzasadnia, że Bóg jest Panem życia (C.14.1); → uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość (C.5.2); → podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka (C.5.3);	→ zna nauczanie Kościoła odnośnie do życia (C.15.f) → przedstawia i uzasadnia naukę Kościoła na temat in vitro (C.14.5);	→ swobodna medytacja, → dyskusja kierowana, → wykład, → praca z podręcznikiem, → świadectwa

	1.	35. „Nie zabijaj” – co to właściwie oznacza?	→ V przykazanie Boże i jego konsekwencje (C.14): → – poszanowanie godności i życia człowieka; → – grzechy przeciwko życiu	→ wylicza zagrożenia życia i przypadki uprawnionej obrony (C.14.6); → podaje przykłady zaangażowania w obronę życia (C.14.7); → wymienia i omawia wykroczenia przeciwko V przykazaniu (zabójstwo zamierzone, aborcja, eutanazja, samobójstwo) (C.14.10);	→ zna nauczanie Kościoła odnośnie do życia i rodzicielstwa (C.15.f) • → uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4); → podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka (C.5.3);	→ pisanie dobrych uczynków, → dyskusja kierowana, → wykład, → rachunek sumienia, → praca z podręcznikiem
	1.	36. „Jesteście świątynią Ducha Świętego”	→ VI i IX przykazanie Boże (C.15): → – powołanie do czystości;	→ definiuje pojęcia: wierność, czysta miłość, wstyd, wstydlivość (C.15.2); → opisuje istotę miłości małżeńskiej i jej cechy (C.15.1);	→ wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11)	→ projektowanie wnętrz; → prezentacja prac projektowych, → wykład, → dyskusja kierowana, → praca z tekstem, → osobista refleksja
	1.	37. Nie cuduj z miłością	→ VI i IX przykazanie Boże (C.15): → – powołanie do czystości; → – wykroczenia przeciwko małżeństwu;.	→ opisuje, na czym polega czystość i jej wartość przed małżeństwem i w małżeństwie (C.15.8); → wyjaśnia, jak troszczyć się o czystość w miłości (C.15.9); → opisuje grzechy przeciw VI i IX przykazaniu (nierząd, prostytutka, gwałt, pornografia, erotomania) (C.15.12);	→ podaje przykłady pracy nad czystością serca (C.15.10); → wyjaśnia, że dziecko jest darem Boga i owocem miłości rodziców (C.15.11)	→ tworzenie pojęcia (śnieżna kula), → dyskusja kierowana, → praca z tekstem, → wykład, → wyciąganie wniosków
	1.	38. Troska o najbliższych bliźnich (rodzina)	→ VI i IX przykazanie Boże (C.15): → – wykroczenia przeciwko małżeństwu;.	→ wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, (E.1.5); → wyjaśnia i podaje przykłady, jak pracować nad własnym rozwojem społecznym (E.1.4);	→ podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie (E.1.e) → wyjaśnia, jak dążyć do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e) → wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6)	→ obserwacja → dyskusja kierowana, → wykład, → rozmyślanie nad fragmentem biblijnym, → autorefleksja.
	1.	39. Między szacunkiem a wiernością Bożej	→ VI i IX przykazanie Boże (C.15):	→ przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7)	→ docenia własną płciowość (C.15.a)	→ zabawa w odkrywcę, → wykład, → pogadanka,

		Prawdzie (moralna ocena homoseksualizmu)	→ homoseksualizm jako problem moralny.	→ wskazuje różnice prowadzące do integralności płciowej (C.15.5)	→ przedstawia stanowisko Kościoła katolickiego na temat homoseksualizmu (C.5.14)	→ praca z tekstem, → refleksja indywidualna, → rozmowa kierowana
	1.	40. Szacunek dla własności	→ VII i X przykazanie Boże (C.16): → – poszanowanie dóbr drugiego człowieka; → – własność prywatna i wspólna; → – wpływ ustroju społeczno-politycznego na życie człowieka.	→ wymienia rodzaje własności (C.16.4); → omawia sposoby właściwego korzystania z dóbr ziemskich, wskazując na granice uprawnionej autonomii rzeczywistości ziemskich (C.16.3)	→ przedstawia reguły postępowania wobec cudzej własności (C.16.5);	→ Praca w grupach – pisanie mowy obronnej, → dyskusja kierowana, → wykład, → autorefleksja, → rachunek sumienia
	1.	41. Nie muszę mieć wszystkiego	→ VII i X przykazanie Boże (C.16): → – poszanowanie dóbr drugiego człowieka; → – własność prywatna i wspólna;	→ wyjaśnia, na czym polega sprawiedliwość i solidarność społeczna (C.16.6); → wymienia czyny, które są kradzieżą (materialną i intelektualną) (C.16.12);	→ przedstawia reguły postępowania wobec cudzej własności (także intelektualnej) (C.16.5);	→ pisane swoich wartości, → dyskusja kierowana, → wykład, → autorefleksja, → prezentacja teledysku
	1.	42. Prawda was wyzwoli	→ VIII przykazanie Boże (C.17): → – życie w prawdzie	→ podaje definicję prawdy (C.17.1); → podaje definicję krzywoprzysięstwa (C.17.1); → streszcza naukę Jezusa na temat przysięgania (C.17.2);	→ rozróżnia interpretację VIII przykazania w Starym Testamencie od interpretacji w Nowym Testamencie (C.17.3);	→ praca w grupie i z podręcznikiem, → rozmowa kierowana, → elementy wykładu, → metaplan, → list, → połów wartościowych słów, → drzewko decyzyjne
	1.	43. Krzywda uczyniona słowem	→ VIII przykazanie Boże (C.17): → – wykroczenia przeciw VIII przykazaniu	→ przedstawia destrukcyjne działanie kłamstwa (C.17.5); → dostrzega i opisuje związek między kłamstwem a poniżaniem człowieka (jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa) (C.7.3)	→ ocenia treści informacji w środkach przekazu w kontekście VIII przykazania (C.17.8).	→ praca z podręcznikiem → przybieranie masek, → wykład, → dyskusja kierowana, → metoda słoneczko, → autorefleksja, → karta komplementów

V. Wyobraźnia miłosierdzia	1.	44. Bóg bogaty w miłosierdzie	→ Miłosierdzie – przymiot i dar Boga. (A.25).	→ definiuje pojęcia: miłosierdzie (A.25.1)	→ charakteryzuje przymioty Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1);	→ pogadanka – rozmowa kierowana, → praca indywidualna (metafora).
	1.	45. Każdy potrzebuje miłosierdzia (syn marnotrawny)	→ Miłosierdzie – przymiot i dar Boga. Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ definiuje pojęcia: miłosierdzie (A.25.1); → interpretuje przypowieść o synu marnotrawnym (A.25.3);	→ wie jak wyrazić Bogu wdzięczność za dar miłosierdzia i przebaczenia (A.25.a);	→ pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca w grupach, → wywiad.
	1.	46. „Wszystko, co uczyniliście...	→ Miłosierdzie – przymiot i dar Boga. Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ definiuje pojęcia: miłosierdzie (A.25.1);	→ stara się praktykować miłosierdzie w codziennych relacjach z ludźmi (A.25.c); → angażuje się w działalność organizacji charytatywnych (A.25.d);	→ pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca w grupach, → graffiti
	1.	47. Żyję tak, jak wierzę	→ Miłosierdzie – przymiot i dar Boga. Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ definiuje pojęcia: miłosierdzie (A.25.1); → wyjaśnia relację między miłosierdziem a sprawiedliwością Boga (A.25.2);	→ tłumaczy potrzebę zaufania Bogu, przebaczenia bliźniemu i troszczenia się o bliźniego (B.8.c); → wykazuje wrażliwość na potrzeby ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej (E.12.b)	→ pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca w grupach, → metoda 5 z 25, → praca indywidualna.
	1.	48. Świadkowie Bożego Miłosierdzia	→ Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ podaje przykłady osób oraz świętych kierujących się miłością i miłosierdziem (C.15.3).	→ omawia, na czym polega świętość osób będących świadkami Bożego Miłosierdzia, a także jaka była i jest ich rola w historii Kościoła (E.5.8)	→ pogadanka – rozmowa kierowana, → praca w grupach, → mapa mentalna
	1.	49. Miłosierdzie potrzebuje wyobraźni	→ Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ definiuje pojęcie wyobraźni miłosierdzia (A.25.1);	→ wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieści (A.13.13);	→ pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca w grupach, → „puste krzesło”.
	1.	50. Caritas – miłosierdzie w praktyce	→ Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ definiuje zasadę pomocniczości (E.12.3)	→ angażuje się w działalność organizacji charytatywnych (A.25.d); → wykazuje wrażliwość na potrzeby ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej	→ pogadanka, → rozmowa kierowana, → praca w parach, → „drzewo decyzyjne”

					→ (E.12.b)	
	1.	51. Być miłosiernym we własnym środowisku	→ Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ definiuje zasadę pomocniczości (E.12.3)	→ stara się praktykować miłosierdzie w codziennych relacjach z ludźmi (A.25.c);	→ pogadanka, → „szkielet ryby”
	1.	52. „Byłem przybyszem, a przyjęliście mnie”	→ Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ wykazuje wrażliwość na potrzeby ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej (E.12.b)	→ stara się praktykować miłosierdzie w codziennych relacjach z ludźmi (A.25.c);	→ pogadanka, → praca metodą SWOT
	1.	53. Uczynki miłosierdzia	→ Odpowiedź człowieka na Boże miłosierdzie (A.25).	→ definiuje zasadę pomocniczości i solidarności (E.12.3)	→ stara się praktykować miłosierdzie w codziennych relacjach z ludźmi (A.25.c); →	→ pogadanka, → praca indywidualna, → praca w grupach, → antytemat.
VI. Kościół obecny w świecie	1.	54. Bardziej trzeba słuchać Boga niż ludzi	→ Wyższość prawa Bożego nad prawem stanowionym (C.13).	→ uzasadnia wyższość prawa Bożego nad stanowionym (C.13.7); → charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła (E.2.5);	→ podaje przykłady prześladowań chrześcijan (prześladowanie Decjusza) (E.1.5)	→ praca z podręcznikiem, → rozmowa kierowana, → praca w grupach, → praca indywidualna.
	1.	55. Kiedy Kościół staje się wrogiem	→ Kościół wobec wyzwania oświecenia i rewolucji francuskiej. Narodziny katolickiej nauki społecznej (E.4).	→ wyjaśnia pojęcia: sekularyzacja, konkordat, laicyzacja, masoneria (E.4.2); → opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej (E.4.3);	→ uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii (C.16.10);	→ praca z podręcznikiem, → rozmowa kierowana, → elementy wykładu.
	1.	56. Świętość przemieniająca świat	→ Świadczenia życia w prawdzie: znani ludzie i święci (C.17).	→ podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4) → przejawia postawę odpowiedzialności za słowo (C.17.b);	→ odrzuca zachowania niszczące prawdę (C.17.e); → opisuje jak dążyć do świętości i naśladować świętych w drodze do nieba (A.23.b)	→ praca z podręcznikiem, → rozmowa kierowana, → elementy wykładu, → metody audiowizualne
	1.	57. Odnowiony Kościół	→ Nauczanie II Soboru Watykańskiego, współczesne życie zakonne, posoborowe nauczanie papieskie (E.5)	→ określa wyzwania społeczne w Europie XIX wieku (E.4.4); → przedstawia rozwój nauczania Kościoła podczas Soboru Watykańskiego II (E.5.1);	→ określa odpowiedź Kościoła na wyzwania społeczne w Europie XIX wieku (E.4.4) → przytacza najważniejsze fakty z życia i działalności posoborowych papieży i streszcza ich nauczanie (E.5.3);	→ praca z podręcznikiem, → pogadanka, → praca z tekstami źródłowymi, → rozmowa kierowana

	1.	58. Utracona niepodległość	→ Najważniejsze fakty i postaci z historii Kościoła w Polsce w okresie niewoli narodowej oraz w XX w. (E.7).	→ omawia znaczenie pokoju jako wartości w życiu człowieka i społeczeństwa → podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7);	→ wymienia sposoby przeciwdziałania złu (C.1.8)); opisuje związek Kościoła z życiem narodu polskiego w okresie niewoli (E.7.1).	→ praca z podręcznikiem, → praca w grupie, → praca indywidualna, → burza mózgów, → praca z tekstem
	1.	59. Kościół w społeczeństwie polskim	→ Wkład Kościoła w Polsce w rozwój nauki, szkolnictwa, wychowania i opieki społecznej (E.6).	→ przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Kościoła w Polsce w XX w. (E.7.6) → omawia wysiłki Kościoła na rzecz rozwoju nauki i szkolnictwa, wychowania, opieki nad biednymi, jedności chrześcijan i wolności religijnej (E.6.4); → prezentuje postaci i zaangażowanie polskich świętych i błogosławionych (E.7.2)	→ wyjaśnia i wskazuje, jakie niebezpieczeństwa niesie kosmopolityzm (E.7.5) → wyjaśnia, na czym polega patriotyzm (E.7.4); → charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła (E.2.5);	→ praca z podręcznikiem, → dialog, → burza mózgów, → praca w grupach, → praca indywidualna
VII. Bóg źródłem nadziei	1.	60. Gdy nadeszła pełnia czasu	→ Koniec świata. Paruzja (A.8)	→ wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1)	→ charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7);	→ dyskusja → praca w grupach, → analiza tekstu, → praca z podręcznikiem.
	1.	61. Nadzieja dla świata	→ Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotą wiernych (E.2) → Nauczanie II Soboru Watykańskiego (E.5).	→ omawia Kościół jako Mistyczne Ciało Chrystusa i konsekwencje tej rzeczywistości Kościoła dla wierzących (E.2.3); → wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10)	→ podaje przykłady świadków wiary, nadziei i miłości w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8) → wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3) → podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, zwłaszcza wspólnoty parafialnej i diecezjalnej (E.2.12)	→ rozmowa prowadzona, → praca z podręcznikiem
	1.	62. Kiedy nadeszła godzina	→ Męka i śmierć Jezusa oraz ich rozumienie w świetle wiary (A.16) → Eucharystia: uczta ofiarna; uczta dziękczynienia – eklezjalny i eschatologiczny	→ wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczty miłości (B.6.1); → wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4)	→ uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2); → omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.6.4);	→ burza mózgów, → analiza tekstu, → praca w grupie

			wymiar Eucharystii jako uczty miłości (B.6);			
	1.	63. Maryja, Matka naszej nadziei	→ Maryja w Bożym zamyśle zbawienia świata i człowieka (A.14). → Maryja w tradycji katolickiej (B.10).	→ opowiada historię Maryi i wyjaśnia Jej rolę w życiu Kościoła, świata i chrześcijanina (A.14.1) → definiuje macierzyńską rolę Maryi wobec Kościoła i każdego wierzącego (A.23.2)	→ charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4) → wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4);	→ analiza tekstu, → praca w grupach, → dyskusja
	1.	64. Modlitwa uświęcaniem czasu	→ Rytm życia modlitewnego (D.11)	→ wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2); → omawia, czym jest modlitwa i uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.1, D.1.2); → charakteryzuje modlitwę indywidualną i wspólnotową (D.1.3); → wyjaśnia wartość modlitwy za innych (D.1.4);	→ wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5); → wyjaśnia piękno modlitwy dziękczynienia (D.1.6); → uzasadnia sens modlitwy przebłagalnej (D.1.7); → interpretuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1)	→ burza mózgów, → analiza tekstów
Dodatkowy dział pojawiający się w III klasie technikum VIII. Patrząc w przyszłość	1.	1. Boże podobieństwo	→ Człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże – sens dorosłości (A.11)	→ uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka (A.11.4) → uzasadnia potrzebę wyrażania wdzięczności za dar stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boże (A.11.a)	→ wyjaśnia podejmowanie zadań człowieka dorosłego w kluczu odpowiedzi na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1);	→ metody audiowizualne, → rozmowa kierowana, → burza mózgów.
	1.	2. Dorosłość i dojrzałość – po czym je poznać?	→ Kryteria dojrzałej oceny moralnej czynów ludzkich (C.16).	→ wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2) → uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4)	→ wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście wyboru zawodu (A.22.2); → wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście projektowania dorosłego życia (A.22.2);	→ metody audiowizualne, → praca w grupach
	1.	3. Rola uczuć w dorosłym życiu	→ Dojrzałość uczuć (C.4). → Właściwie uformowane sumienie (C.5).	→ definiuje i opisuje uczucia ludzkie (C.4.1); → wymienia rodzaje sumienia (C.5.2); → uzasadnia potrzebę formacji sumienia (C.5.3);	→ wyjaśnia, kiedy uczucia nabierają wartości moralnej (C.4.2) → wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia (C.5.4);	→ metody audiowizualne, → rozmowa kierowana, → praca z tekstem.

	1.	4. Życie w perspektywie powołania	→ Powołanie świeckich (A.22).	→ definiuje powołanie (C.9.1); → wymienia i charakteryzuje drogi realizacji powołania (C.9.2);	→ wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście wyboru zawodu (A.22.2); → wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście projektowania dorosłego życia (A.22.2); → widzi potrzebę rozeznania swojego miejsca w Kościele i świecie (A.22.b)	→ podróż w wyobraźni, → rozmowa kierowana
	1.	5. Rodzaje powołań w Kościele	→ • Powołanie świeckich (A.22).	→ charakteryzuje wybrane drogi powołania chrześcijańskiego (C.9.3); → podaje przykłady ról społecznych uwarunkowanych płciowo (C.15.6);	→ przyjmuje postawę odpowiedzialności za świat stworzony, siebie i drugiego człowieka (C.16.a)	→ praca w grupach, → praca z tekstem, → elementy wykładu
	1.	6. Czyn dobro, a zła unikaj	→ • Kryteria dojrzałej oceny moralnej czynów ludzkich (C.16).	→ charakteryzuje kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego (C.3.2) → wskazuje potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3);	→ charakteryzuje uczestnictwo chrześcijanina w życiu społecznym (E.11.1) → wskazuje i opisuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych (C.3.4) → wie, jak troszczyć się o pomnażanie dobra w świecie (A.7.b)	→ metody audiowizualne, → rozmowa kierowana
	1.	7. Moje zaangażowanie w Kościół	→ Zaangażowanie w myśl zasad solidarności i pomocniczości (E.12)	→ wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji świeckich w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2) → podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła (E.2.12)	→ definiuje działalność polityczną i społeczną jako dążenie do dobra wspólnego (E.12.2); → przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła (E.1.2)	→ rozmowa kierowana, → praca w grupach
	1.	8. Moje zaangażowanie w życie lokalnej wspólnoty	→ Zaangażowanie w myśl zasad solidarności i pomocniczości (E.12)	→ wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji świeckich w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialności (A.22.2) → podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty	→ definiuje działalność polityczną i społeczną jako dążenie do dobra wspólnego (E.12.2); → przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła (E.1.2)	→ dyskusja, prezentacja działających lokalnie organizacji, osobiste świadectwo.

				diecezjalnej i parafialnej (E.2.12)		
	1.	9. Kosmopolita czy nacionalista	→ Miłość Ojczyzny (C.10, E.1)	→ troszczy się o dobro Ojczyzny (E.1.h) → przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2) → wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6) → wymienia przykłady zastosowania zasady pomocniczości i solidarności (E.12.3).	→ omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4); → omawia obowiązki chrześcijanina wobec państwa (C.13.6) → kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b)	→ rozmowa kierowana, → elementy wykładu, → dyskusja